

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Kubátem ve věci

navrhovatelů: **a) Mgr. A. Š.**, narozený xxx
bytem xxx

b) PaedDr. M. G., narozený xxx
bytem xxx
oba zastoupení advokátem Mgr. Vratislavem Urbáškem
sídlem Národní 973/41, 110 00 Praha 1

za účasti: **Tělovýchovná jednota Spoje Praha**, IČO 00541991
sídlem Na Balkáně 812/21, 130 00 Praha 3
zastoupené advokátem Mgr. Ivo Kroužkem
sídlem Washingtonova 1599/17, 110 00, Praha 1

o určení neplatnosti rozhodnutí ze dne 23. 5. 2018

takto:

I.   Návrh, aby bylo určeno, že rozhodnutí o změně stanov - přijetí nového znění stanov účastníka Tělovýchovná jednota Spoje Praha (bod 4. programu jednání), rozhodnutí o volbě V. S., nar. xxx bytem Xxx, R. B., nar. xxx, bytem Xxx a L. Š., nar. xxx, bytem Xxx, do funkce xxx Sportovní komise (bod 5. programu jednání), rozhodnutí o volbě M. V., nar. xxx, bytem Xxx do funkce xxx (bod 6. programu jednání), rozhodnutí o vyloučení M. G. a A. Š. (navrhovatelů) z členství v Tělovýchovné jednotě Spoje Praha ke dni 23. 5. 2018 (bod 7. programu jednání) a rozhodnutí o potvrzení složení výboru účastníka Tělovýchovná jednota Spoje Praha jako statutárního orgánu (v rámci bodu 8. programu jednání), přijatá na zasedání členské konference (shromáždění delegátů) účastníka Tělovýchovná jednota Spoje Praha konaném dne 23. 5. 2018 jsou neplatná, se zamítá.

II.   Navrhovatelé jsou povinni každý rovným dílem zaplatit účastníku Tělovýchovná jednota Spoje Praha na nákladech řízení 24 684 Kč, a to k rukám advokáta Mgr. Ivo Kroužka do tří dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Navrhovatelé se návrhem došlým soudu dne 19. 10. 2018 domáhají, aby rozhodnutí účastníka (tj. Tělovýchovné jednoty Spoje Praha) specifikovaná ve výroku I. tohoto

usnesení byla posouzena jako neplatná (dále též „předmětná rozhodnutí“). Tvrdí, že neplatná jsou z důvodu, že členská konference účastníka (na níž došlo k přijetí předmětných rozhodnutí) byla svolána v rozporu se stanovami a zákonem, neboť pozvánky na ní nebyly řádně a včas doručeny jednotlivým oddílům a neobsahovaly předepsané náležitosti. Navrhovatelé předpokládají, že členská konference byla svolána V. S., avšak platnost jeho zvolení předsedou účastníka je předmětem soudního řízení a nebylo o něm doposud rozhodnuto. Výbor účastníka nepřijal rozhodnutí o jejím svolání (jež mělo být dle notářského zápisu o konání členské konference přijato dne 18. 4. 2018), jež však není přílohou tohoto zápisu. Členská konference pak byla zahájena V. S. (jako osobou neplatně zvolenou do funkce předsedy účastníka) a nebyla usnášeníschopná, neboť se jí neúčastnil dostatečný počet oprávněných delegátů. Navrhovatelé byli neplatně odvolání z funkcí předsedy a vedoucího účastníka, což potvrdil Obvodní soud pro Prahu 3 v rozsudku ze dne 24. 10. 2017, sp. zn. 19 C 62/2011. Je nutné se bránit proti jednání domnělých zástupců účastníka, kteří konají s cílem účastníka a navrhovatele poškodit a získat vlastní prospěch, čímž způsobují účastníku škodu.

2. Účastník navrhl zamítnutí návrhu, neboť navrhovatelé nejsou k podání návrhu aktivně věcně legitimováni, kterou nijak neosvědčili. Neprokázali též, že by byly předmětnými rozhodnutími jakkoliv postíženi.
3. Na základě provedeného dokazování a na základě shodných tvrzení účastníků má soud za zjištěné tyto rozhodující skutečnosti: na základě shodných tvrzení účastníků má soud za zjištěné, že v období od 27. 1. 2014 do 23. 5. 2019 byly platnými a účinnými stanovami účastníka stanovy přijaté dne 22. 1. 2014 (pokud nebude v řízení, které je vedeno u podepsaného soudu pod sp. zn. 77 Cm 81/2019, rozhodnuto o tom, že usnesení o jejich přijetí je neplatné). Pokud však v tomto řízení bude rozhodnuto o tom, že usnesení o jejich přijetí je neplatné, pak v období od 5. 5. 1994 do 23. 5. 2019 byly platnými a účinnými stanovami účastníka stanovy přijaté dne 5. 5. 1994 s tím, že byly splněny veškeré podmínky předepsané zákonem pro to, aby šlo v období od 5. 5. 1994 do data minimálně 22. 1. 2014 o stanovy platné a účinné. Na základě shodných tvrzení účastníků má soud též za zjištěné, že navrhovatelé byli naposledy zvoleni členy statutárního orgánu účastníka dne 27. 5. 2009, jakož i to, že obsahem stanov přijatých dne 22. 1. 2014 ani dne 5. 5. 1994 není žádné ujednání o délce funkčního období statutárního orgánu účastníka. Z obsahu rejstříkového spisu vedeného u podepsaného soudu stran účastníka má soud za zjištěné, že stanovy účastníka, platné a účinné ode dne jeho vzniku až do 5. 5. 1994, odpovídají stanovám schváleným dne 16. 5. 1990 (strana 19 těchto stanov) a zaslaným Ministerstvu vnitra České republiky, s tím, že řádným členem účastníka se může stát každá osoba starší 14let s čs. státní příslušností, která projeví aktivní zájem a podáním přihlášky vysloví souhlas s posláním a úkoly účastníka, zaváže se dodržovat jeho stanovy [čl. III odst. 1) těchto stanov] s tím, že členství lze založit podáním písemné přihlášky u výboru oddílu, případně prostřednictvím výboru TJ, přičemž členství vzniká schválením přihlášky výborem oddílu [čl. III odst. 2) těchto stanov].
4. Z obsahu stanov, jež byly či měly být přijaty dne 22. 1. 2014 [čl. XII bod 4) těchto stanov], má soud za zjištěné, že členství v účastníku vzniká schválením podané přihlášky na výboru TJ [tj. výboru účastníka, jak je zřejmé z čl. I odst. 1) těchto stanov]. Z obsahu stanov, jež byly přijaty dne 5. 5. 1994 (čl. XII bod 52. těchto stanov), má soud za zjištěné, že členem se může stát každá svéprávná osoba mladší 14ti let, která projeví aktivní zájem podáním přihlášky a zaváže se k dodržování stanov TJ (tj. stanov účastníka; čl. I bod 1.), s tím, že členství fyzické osoby vzniká schválením podané přihlášky výborem některého z oddílů TJ. Z článku VIII bodu 26 písm. b) těchto stanov má soud za zjištěné, že

orgánem účastníka je též výbor TJ, který je nejvyšším orgánem TJ (tj. účastníka) mezi členskými konferencemi a řídí v tomto období TJ podle plánu činnosti, rozpočtu a v souladu se stanovami (čl. VIII, bod 30. těchto stanov). Z článku VIII bodu 26 písm. a) těchto stanov má soud zajištěné, že orgánem TJ je též členská konference TJ, která je nejvyšším orgánem TJ, schází se řádně nejméně jedenkrát za rok nebo mimořádně na žádost nadpoloviční většiny oddílu nebo výboru TJ (čl. VIII bod 27. těchto stanov). Z obsahu notářského zápisu sepsaného dne 29. 5. 2018, sp. zn. N 457/2018, NZ 735/2018, notářem JUDr. Ing. Kličkou, má soud za zjištěné, že shromáždění delegátů účastníků přijalo předmětná rozhodnutí, za účasti delegátů reprezentujících nadpoloviční většinu členů účastníka. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku stran účastníka (pořízeného dne 3. 10. 2019) má soud za zjištěné, že účastník vznikl dne 17. 5. 1990 a jeho nejvyšším orgánem je shromáždění delegátů (zapsáno dne 10. 3. 2015), a od 15. 3. 2018 je předsedou účastníka V. S..

5. Na základě takto zjištěných skutečností bylo ve věci možno rozhodnout, aniž bylo potřebné dokazování doplňovat. K obsahu provedených listinných důkazů nebylo vzneseno žádných připomínek, jež by vedly k závěru, že se z nich dovozená skutková zjištění nepodávají. Z ostatních provedených důkazů soud již žádné rozhodné skutečnosti nezjistil (není-li v zájmu přehlednosti odůvodnění usnesení níže u dílčích zjištění stanoveno výslovně jinak). Návrhy na doplnění dokazování neprovedenými důkazy byly zamítnuty pro nadbytečnost.
6. Podle § 258 zákona č. 89/2012 Sb. v platném znění, občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku. Podle § 259 o. z. právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.
7. Podle § 3045 odst. 1 o. z. sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za spolky podle tohoto zákona. Podle § 246 odst. 1 o. z. neurčí-li stanovy funkční období členů volených orgánů spolku, je toto období pětileté. Podle § 3041 odst. 2 o. z. ustanovení společenské smlouvy nebo statutu právnických osob uvedených v odstavci 1, která odporují donucujícím ustanovením tohoto zákona, pozbývají závaznosti dnem nabytí jeho účinnosti. Podle § 3041 odst. 1 o. z. právní povaha právnických osob upravených tímto zákonem se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne nabytí jeho účinnosti.
8. Úvodem právního posouzení věci třeba poznamenat, že s účinností od 1. 1. 2014 je řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí spolku podle § 258 a násl. o. z. řízením nesporným, a to řízením ve statusových věcech právnických osob ve smyslu § 85 písm. a) zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“; k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 5859/2016), což má odraz nejenom v jiném označení účastníků než je žalobce a žalovaný, ale i v některých zásadách, dle nichž je řízení vedeno.
9. Z obsahu znění všech stanov, které upravují nebo mohou upravovat poměry účastníka od doby jeho vzniku (tj. 17. 5. 1990) do doby, do kdy navrhovatelé mohly účinně podat posuzovaný návrh dle § 259 o. z. (tj. 23. 5. 2019), tj. stanov přijatých 16. 5. 1990, 5. 5.

1994 a 22. 1. 2014, je zřejmé, že podmínkou vzniku členství navrhovatelů v účastníku bylo vždy podání přihlášky do něj.

10. O tom, zda takovou přihlášku podali, byli oba navrhovatelé poučení [dle § 118a odst. 1,3 zákona č. 99/1963 Sb. v platném znění, občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s.], aniž by však rozhodné skutečnosti doplnili. Přesněji řečeno, navrhovatelé přímo uvedli, že v době, kdy se (dle svých tvrzení) stali členy účastníka, nebyl aplikován postup ohledně podávání přihlášky, takže nebyl dodržován formalizovaný postup podávání přihlášek, resp. že nemají žádné informace o podání takové přihlášky.
11. K poučení dle § 118a odst. 1,3 o. s. ř. lze v poměrech z. ř. s. dodat, že ustanovení § 20 z. ř. s. úzce s § 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř., v němž je upravena jedna ze dvou základních povinností účastníka - povinnost tvrzení (tvrdit rozhodné skutečnosti). Pouze tehdy, unese-li ve sporném řízení účastník řízení břemeno tvrzení a důkazní břemeno, může být úspěšný. Jde o reálné vyjádření projednací zásady a předtím, než soud rozhodne o neúspěchu účastníka pro neunesení některého z těchto břemen, je povinen mu dát šanci k nápravě a poučit podle ustanovení § 118a o. s. ř. Také v řízení dle z. ř. s. však uvedená povinnost platí - jde jen o to, že soud musí před rozhodnutím důkladněji vyšetřit skutkový stav. V návrhových řízeních podle z. ř. s. se proto podpůrně použije i ustanovení o poučovací povinnosti soudu podle ustanovení § 118a o. s. ř. (k tomu srov. např. např. Jirsa a kol., Zákon o zvláštních řízeních soudních, Komentář. Kancelář Havlíček Brain Team, Praha, 2015, § 20, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 8. 2016, sp. zn. 29 Cdo 4006/2015). Neboli, v řízení ovládaném vyšetřovací zásadou je soudce v oblasti zjišťování skutkového stavu odkázán na - obrazně řečeno - záchytné body přednesené stranami, tj. že alespoň základní obrysy skutkového stavu musí vyplynout z aktivity účastníků (k tomu srov. např. Lavický, P. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Řízení nesporné. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, § 20, část I., bod 4.).
12. Účastník členství navrhovatelů v sobě samém popírá, a to, zda navrhovatelé přihlášku do účastníka podali, nemůže vědět nikdo lépe než oni sami.
13. I pokud by snad podání přihlášky popíráno nebylo, závěr, že navrhovatelé jsou či byly členy účastníka je závěrem právním (jde o právní posouzení), pročez nemůže být předmětem shodných tvrzení účastníků. Nesporné tedy mohou být jen konkrétní skutkové okolnosti, které jsou podkladem příslušného právního posouzení, tedy obsah příslušné přihlášky a její dojití do dispozice účastníka (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 32/2005 ze dne 16. února 2006, sp. zn. 29 Odo 312/2005 ze dne 28. 3. 2007 nebo sp. zn. 32 Cdo 2084/2007 ze dne 29. 4. 2008).
14. Stanovy účastníka představují smlouvu sui generis, jakož i základní „dokument“, jímž se řídí vnitřní poměry účastníka (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2015, sp. zn. 29 Cdo 3024/2012, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2005, sp. zn. 29 Odo 701/2004, mutatis mutandis, nebo Petrov, J., Výtisk, M., Beran V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019 s. 292, marg. č. 218 12).
15. Pokud tak navrhovatelé nesplnili základní a jasně formulované předpoklady stanov předepsané pro to, aby se stali členy účastníka (tj. podání přihlášky), pak se členy účastníka nestali a ani jimi nejsou. S ohledem na zjištění, že tento požadavek je obsahem

všech stanov účastníka, ať již přijatých platně či neplatně, nebylo důvodu zabývat se tím, zda stanovy ze dne 22. 1. 2014 byly vskutku přijaty platně, neboť jde o posouzení z tohoto důvodu nevýznamné. Nelze též nijak dovodit jejich dobrou víru, že by se členy účastníka kdy stali (jestliže nesplnili základní podmínku pro vznik členství), především ale nelze na základě žádného institutu autoritativně rozhodnout o opaku, resp. takový následek spočívající v založení členství navrhovatelů účastníku vnutit. Faktické vystupování navrhovatelů jako členů účastníka na těchto závěrech ničeho nemění.

16. Na tomto závěru ničeho nemění ani rozsudek Obvodního soudu pro Praha 3 z roku 2017 (č. j. 19 C 62/2011-1422), který prohlásil usnesení členské konference z 30. 3. 2011 za neplatné. Jednak byl vydán v řízení, které bylo vedeno dle jiných principů, tj. principů příznačných pro sporné řízení, v němž není dán požadavek na zjištění všech skutečností důležitých pro rozhodnutí (oproti řízení vedenému dle z. ř.s.), a jednak výrok tohoto rozsudku (s ohledem na jeho předmět) nijak závazně neurčuje, že by navrhovatelé byly členy účastníka (§ 159a o. s. ř.). V tomto kontextu je pak ze strany 13, posledního odstavce, odůvodnění tohoto rozsudku zřejmé, že soud aktivní věcnou legitimaci navrhovatelů shledal v existenci více fyzických osob, jež tvrdily, že jsou statutárním orgánem účastníka (žalovaného) a jelikož v řízení šlo o změnu statutárního orgánu, nelze aktivní věcnou legitimaci navrhovatelů do doby jejího vyřešení zpochybňovat.
17. Aktivní věcná legitimace navrhovatelů k podání návrhu na posouzení neplatnosti předmětného rozhodnutí je dána tehdy, pokud jsou navrhovatelé členy účastníka (byl zjištěn opak), anebo jim svědčí zájem hodný právní ochrany na posuzované neplatnosti (dle § 258 o. z.). Ani ten však nebyl zjištěn nebo tvrzen, navzdory poučení (§ 118 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s.).
18. V zájmu úplnosti se dodává, že i při přijetí názoru Obvodního soudu pro Praha 3 o tom, že z důvodu pochybnosti, zda navrhovatelé jsou či nejsou členy statutárního orgánu účastníka, je namíste jim aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu přiznat, je s ohledem na tvrzení navrhovatelů o tom, kdy byly naposledy zvoleni, zřejmé, že jejich funkční období k datu podání návrhu zaniklo.
19. Sdružení (jako které účastní vznikl) se od 1. 1. 2014 považuje za spolek (§ 3045 odst. 1 o. z.), přičemž dnem 1. 1. 2014 pozbyla účinnosti úprava o neomezení funkčního období členů statutárního orgánu (výboru) účastníka dle stanov z 5. 5. 1994, pročež se na vymezení jeho délky uplatní § 246 odst. 1 o. z. (tj. protože stanovy funkčního období členů volených orgánů neurčují). Funkční období členů statutárního orgánu je tak pětileté a jelikož jde o ustanovení, jež upravuje právní postavení osob (§ 1 odst. 2 o. z.), od kterého se není možné platně odchýlit, jde o úpravu absolutně kogentní (ve smyslu § 588 o. z., jež je podmnožinou chránící veřejný pořádek; k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 29 Cdo 387/2016, mutatis mutandis).
20. V konkrétních poměrech navrhovatelů to znamená, že jejich funkce člena statutárního orgánu musela zaniknout nejpozději 5 let po datu 27. 5. 2009 (kdy byly navrhovatelé naposledy nesporně zvoleni členy statutárního orgánu účastníka), tj. 27. 5. 2014. Návrh byl však podán až dne 19. 10. 2018. Tento závěr by platil i v případě, pokud by doba 5 let (§ 3045 odst. 1, § 3041, § 246 odst. 1 o. z.) počala plynout dnem 1. 1. 2014, neboť funkční období by uplynulo ke dni 1. 1. 2019 (§ 154 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s.).

21. Pro rozsah soudního přezkumu jsou určující důvody tvrzené neplatnosti tak, jak je navrhovatelé skutkově vymezili (k tomu přiměřeně srov. např. H., J. Vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, Soudní rozhledy 12/2011, s. 437, část VI. Vyšetřovací zásada). Přijetí rozhodnutí nedostatečným počtem členů či neusnášeníšopnost jsou pak důvodem neplatnosti (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 6. 2013, sp. zn. 29 Cdo 4221/2011, nebo ze dne 22. 2. 2017, sp. zn. 29 Cdo 1104/2016, mutatis mutandis).
22. Žádné jiné důvody zakládající zájem hodný právní ochrany (aktivní věcnou legitimaci navrhovatelů) tvrzeny nebyly, neboť pokud navrhovatelé nejsou členy účastníka, pak tímto zájmem není zájem na jeho řádném fungování, včetně minimalizace škod. Pokud jde o předběžná opatření vydaná ve vztahu k navrhovatelům jako povinným, je namíste se proti nim bránit v řízeních, v nichž byla vydána.
23. Rozhodnutí o změně stanov - přijetí nového znění stanov účastníka Tělovýchovná jednota Spojie Praha (bod 4. programu jednání), rozhodnutí o volbě V. S., nar. xxx bytem Xxx, R. B., nar. xxx, bytem Xxx a L. Š., nar. xxx, bytem Xxx, do funkce xxx Sportovní komise (bod 5. programu jednání), rozhodnutí o volbě M. V., nar. xxx, bytem Xxx do funkce xxx (bod 6. programu jednání), rozhodnutí o vyloučení M. G. a A. Š. (navrhovatelů) z členství v Tělovýchovné jednotě Spojie Praha ke dni 23. 5. 2018 (bod 7. programu jednání) a rozhodnutí o potvrzení složení výboru účastníka Tělovýchovná jednota Spojie Praha jako statutárního orgánu (v rámci bodu 8. programu jednání), přijatá na zasedání členské konference (shromáždění delegátů) účastníka Tělovýchovná jednota Spojie Praha konaném dne 23. 5. 2018 jsou tak platná.
24. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. (ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s.), neboť účastník byl v řízení úspěšný. Navrhovatelé jsou proto povinni nahradit mu náklady řízení spočívající v nákladech jeho právního zastoupení za 6 úkonů právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“), a to 1x za přípravu a převzetí zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) AT, 3x za písemné podání (vyjádření) ve věci samé ze dne 15. 1. 2019, 7. 6. 2019 a 20. 9. 2019 dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a 2x za účast na jednání před soudem ve dnech 4. 10. 2019 a 6. 12. 2019 dle § 11 odst. 1 písm. g) AT, za což účastníku náleží 3 100 Kč á jeden úkon podle § 9 odst. 4 písm. c) AT z tarifní hodnoty 50 000 Kč (ve spojení s § 7 bod 5 AT), neboť daná věc je rozhodována v řízeních v otázkách jiných právnických osob. Účastníku za těchto 6 úkonů právní služby náleží dále částka ve výši 300 Kč á jeden úkon dle § 13 odst. 3 AT jako paušální náhrada výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné. Vzhledem ke skutečnosti, že právní zástupce účastníka je plátcem DPH ve smyslu § 137 odst. 3 písm. b) o. s. ř. (a to od 27. 1. 2015, jak bylo zjištěno z údajů o registraci k této dani), náleží mu náklady celkem v částce 24 684 Kč [(6 x 3 100 Kč + 6 x 300 Kč) + 21 %]. Jelikož u navrhovatelů není dáno nerozlučné společenství v řízení ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř., neboť posuzovaný návrh mohl podat samostatně kterýkoliv z nich, jsou povinni platit náklady řízení rovným dílem (§ 140 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího, a to ve dvou vyhotoveních, bude-li podáváno písemně. Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozhodnutím splněny dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Praha 6. prosince 2019

JUDr. Ondřej Kubát v.r.
samosoudce